RUMELIA IN THE POEMS OF THE KOSOVAR POET ZEYNEL BEKSAÇ

Mumin Aliov
Istanbul University, Institute of Social Sciences, Department of Turkish Language and Literature, PhD Candidate
ORCID ID: 0000-0001-6779-3066
aliovmumin@gmail.com
North Macedonia

ABSTRACT

Zeynel Beksaç's *Rumeli, O Benim İşte*! Collected Poems (1971-2017) was published by Türkçem Publications in 2017. Considering this work of Beksaç, how he dealt with the concept of Rumelia in his poems was examined. The frequent mention of the word Rumelia in the poet's works is proof that this problematic has a significance. The main source of this work is the book *Rumeli, O Benim İşte*!. As a result of scanning and examinations, it has been detected that the concept of Rumelia is mentioned in eighteen poems. When we look at the subject in this motto and approach it with a biographical reading, it is quite natural that a poet who lives in Rumelia always takes his hometown as an issue, keeps it on his agenda, and has various meanings in his poems. Along with the analysis of the poems, many concepts such as migration, tears, pain, longing, Turkish identity struggle etc. in Rumelia overlap. As a safe harbor to shelter from negativities, the poet positions Turkish language as a guardian of Rumelia. The major point stressed in the main framework is the change of demographic structure after the withdrawal of the Ottoman Empire from these lands, the identity struggle with the new regimes, and the tragic situations reflected in art. It is stated that Rumelia can survive with Turkish language yet.

Keywords: *Zeynel Beksaç, Turkish Poetry, Rumelia, Turkish, Kosovo*

KOSOVALI ŞAİR ZEYNEL BEKSAÇ'IN ŞİİRLERİNDE RUMELİ

Mumin Aliov
İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi
aliovmumin@gmail.com
Kuzey Makedonya

ÖZET

Zeynel Beksaç'ın *Rumeli, O Benim İşte!* Toplu Şiirler (1971-2017) adlı şiir kitabı Türkçem Yayınları'ndan 2017 yılında neşredilmiştir. Beksaç'ın bu eseri dikkate alınarak şiirlerinde Rumeli kavramının nasıl konu edinildiği incelenmiştir. Şairin eserlerinde Rumeli kelimesinin sıkça zikredilmesi, bu sorunsalın ciddi bir anlam taşıdığının kanıtıdır. Bu çalışmanın ana kaynağı *Rumeli, O Benim İşte!* adlı kitaptır. Yapılan tarama ve incelemeler sonucunda on sekiz şiirde Rumeli kavramının geçtiği tespit edilmiştir. Bu düsturda konuya bakıldığında ve biyografik okuma ile yaklaşıldığında Rumeli'de yaşam mücadelesi veren bir şairin her daim memleketini mesele edinmesi, gündeminde tutmuş ve şiirlerinde farklı anlamlar yüklenmiş olması gayet doğaldır. Şiirlerin incelenmesiyle birlikte Rumeli'nin göç, gözyaşı, acı, hasret, Türkçe kimlik mücadelesi vb. kavramların örtüştüğü sonucuna varılmaktadır. Şair olumsuzluklar karşısında ise sığınılan bir liman olarak Türkçeyi koymuştur ve Türkçeyi Rumeli'nin bekçisi olarak konumlandırmıştır. Ana çerçevede ifade edilen husus Osmanlı Devleti'nin bu topraklardan çekilişinden sonra demografik yapının değişimi ve yeni gelen rejimlerle birlikte yaşanan kimlik mücadelesi ve trajik durumların sanata aksetmesidir. Ancak Rumeli'nin Türkçe ile ayakta kalabileceği belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Zeynel Beksaç, Türk Şiiri, Rumeli, Türkçe, Kosova*

GİRİŞ

Balkan tarihinde Türklerin varlık serüveni kadim bir maziye dayanmaktadır. Devlet-i Aliyye ile bu durum tçlanmış, mühürlenmiş ve tasdiklenmiştir. Akabinde Balkan Savaşları ile birlikte yaşanılan trajedilerin sonucunda Türkler çoğunluk konumundan azınlık olma durumuna düşmüştür. Balkan coğrafyasında Osmanlı'nın tabiriyle Rum-ili/Rumeli'de varlık mücadelesi gibi yeni bir kavram ortaya çıkmıştır. Yani sınırın ötesinde, diğer bir deyişle kapının dışında kalan şair ve yazarlar için Rumeli kavramı her zaman öne çıkmış ve edebî eserlerde görünür olmuştur. Rumeli üzerine türküler söylenmiş, şiirler yazılmış, sinema da yerini almış ve kitaplar yazılmıştır. Özetle söylenecek olursa, Rumeli Türklerin kimlik mücadelesini sürdürdüğü yerleşim yerlerinden biridir. Beksaç açısından Rumeli, Türk varlığının Türkçeye sığınma hikâyesi olarak tanımlamak mümkündür. Rumeli denilince dile, dine, kültürel öğelere, geleneklere sığınarak şiirle, sanatla ve kalemle mücadele edilen bir bölge karşımıza çıkmaktadır. Kosovalı şair Zeynel Beksaç, Prizren'de Rumeli kavramı üzerine sıkça düşünerek şiirlerini inşa etmiştir. Rumeli kavramı genel olarak tarihî ve coğrafî bir terim olarak kullanılmaktadır. Beksaç'ın şiirinde ve sanat eserlerinde ise farklı anlamlar da ihtiva etmektedir. Şiirlerde Rumeli kavramı genel olarak tarihî ve coğrafî bir anlam taşısa da, Beksaç şiirlerinde bu sınırların dışına çıkarak Rumeli kavramına farklı anlamlar yüklediği de görülmektedir. Antrparantez bakir bir alan olarak Rumeli Türk Edebiyatını değerlendirmek de mümkün olduğu gibi geniş bir yelpazede analiz etmekte mümkündür (Ali, 2022, 25-29).

Rumeli deyince Türkçe, Türkçe deyince Rumeli, Türk kültürü ve mimari eserler akla gelmektedir. Üsküplü şair Yahya Kemal'in "Türkçenin çekilmediği yerler vatandır" söyleminden ilhamla şair için Rumeli mücadele edilen topraklar, Evlâd-ı Fâtihân, ata yurdu, sürgünler, göç, savaş, hicran, kavuşamama, yalnızlık, vatanda bigâne olma durumu gibi birçok duygusal yansımadan müteşekkildir. Duygusal yoğunluğun yanı sıra realist tablolarda

çizilmiştir. Rumeli gerçeği şiirde imgesel ifadelerle bölge insanının çilesini de aksettirmektedir. Türkçe bölgede yazılan ve konuşulan bir dil olmasının yanında mimari eserler ve görkemli ruhuyla baskın bir şekilde şairleri tesiri altına almaktadır. Bu etki somut olarak şiirlerde de hissedilmektedir. Aslında Rumeli'ye titizlikle bakıldığında neredeyse her unsurda bir Türkçe ize rastlamak olağandır. Bunu da bölgede tarihî yaşanmışlığın, asırların getirisi olarak kabul etmek gerekmektedir. Sinemadan, Rumeli türkülerine, romandan, hikâyeye birçok sanat alanını içerisinden ele alarak irdelemek için elverişli bir bölgedir. Bu çalışmada edebî türlerden şiir merkeze alınarak ve Beksaç'ın şiirlerinden yola çıkarak Rumeli kavramı tema olarak incelenecektir.

1. ZEYNEL BEKSAÇ'IN HAYATINA PANORAMİK BİR BAKIŞ

Zeynel Beksaç, 1952 yılında Kosova/Prizren'de doğmuştur (Beksaç, 2017, 7). Prizren'in bir gerçeği olarak Beksaç da daha küçük yaştan itibaren şiirle iştigal olmaya başlamıştır. Hâliyle bu durum şairin yaşam tarzını da belirlemiştir. Altmış yıla yakın şiirle meşgul olmakla birlikte bilfiil eğitim, kültür ve sanat faaliyetleri içerisinde aktif bir şekilde de rol almıştır.

Beksaç, hem yönetici hem de gönüllü olarak bu tarz organizasyonunlar içerisinde yaşamını sürdürmektedir. Resim sanatı, şiir, yayıncılık, medya vb. konularla iştigal etmiştir. Şairin şu ana kadar yayımladığı eserlerin çoğu şiir kitaplarından oluşmaktadır. Görüldüğü üzere asıl uğraş alanı olarak kendine şiiri seçtiği aşikârdır. Biyografik bir okuma yapıldığı takdirde ortaya çıkacak olan manzaranın hiç şüphesiz, şiiriyle Rumeli'de verdiği Türkçe mücadelesinin yansımalarından müteşekkil olduğu görülecektir. Buradan hareketle şairin eserleri üzerine Rumeli okuması yapılarak, yazdığı şiirler tematik olarak ele alınacaktır.

2. ZEYNEL BEKSAÇ'IN ŞİİRLERİNDE TEMA OLARAK RUMELİ

Osmanlı tarihçilerinden Kemalpaşazâde Üsküp bölgesini cennet bahçelerinden bir bahçeye benzetir ve Üsküp'ü Rumeli bölgesinin Bursa'sı olarak zikreder (İnbaşı, 2012, 377-381). Üsküp ve Bursa kardeşliği ve benzerliğinden söz eden bir diğer isim de Yahya Kemal'dir. Bu özdeşlik *Kaybolan Şehir* adlı şiirde "Üsküp ki Şar Dağı'nda devâmıydı Bursa'nın" olarak tezahür etmiştir. (Kemal, 2016, 43). Cennet bahçelerine benzetilen Rumeli, Osmanlı'nın bölgeden çekilmesiyle birlikte başlayan savaşlar yüzünden bir cehennem alanına dönüşmüştür. Siyasî istikrarsızlık bölgeyi kargaşa meydanına çevirmiştir. Rumeli'nin çehresini artık hüzün ve göç yolları izlemiştir. Bu durum da hâliyle Prizren'de şiiriyle varlık gösteren Zeynel Beksaç'ın dizelerine farklı şekillerde yansımıştır. Bu cennet bahçesinin kaos ortamına dönüştüğünün şiirsel hâli görülmektedir.

Beksaç'ın *Rumeli, O Benim İşte!* Toplu Şiirler (1971-2017) adlı eseri Kosova'da Türkçem Yayınları'ndan 2017 yılında yayımlanmıştır. Şiir kitabının adından da anlaşılacağı üzere şair kendini bir nevi Rumeli bölgesiyle özdeşleştirerek tanımlamaktadır. Rumeli deyince bazen Türkçenin temsil boyutlarının da kastedildiği görülür. *Gene Türkçe'm Üstüne Söylenmiştir* adlı şiirinde, şairin Rumeli topraklarında kalabilmesini, varlığını sürdürebilmesi için tek tutunacağı dal Türkçe olmuştur. Bütün olumsuz koşullara rağmen kalemine Türkçe şiirler söyletmiştir. Ayrıca Rumeli, Türkçe için kalınıp mücadele edilen bir yerleşim yeridir. Rumeli, kapının dışında kalanların verdiği bir varoluş mücadelesinin şiirleşmiş hâlini sembolize etmektedir.

"Patika yollarında diken
Otobanlarda ivmem
Kör uçurumlarda sabrım
Rumeli tuzaklarında Hızır'ımsın" (Beksaç, 2017, 46-47).

Şair Türkçeyi kurtarıcı bir Hızır olarak değerlendirir. Savaş meydanlarına sahne olan Rumeli'de ayakta kalmanın temel unsuru Türkçedir ve Türkçe şaire yârenlik etmiştir. Bir diğer şiirde ise *Rumeli'de Kilimim Dokunur* adlı eseridir.

"Rumeli'de kilimim dokunur
Prizren'de aslım sorulur
İçimin yangını nerede demir atacak
Mutlaka say beni" (Beksaç, 2017, 49).

Balkan savaşlarından sonra Kosova'nın demografik yapısı da değişmiştir. Yerli olan halkın dahi kimliği sorgulanır hâle gelmiştir. Bu kargaşa ortamında etnik ayrımlar da kendine yer edinmiştir. Şair ise bu duruma tepkisiz ve sessiz kalmamıştır. Aydın olmanın gereği olarak yangın yerine dönen gönlü soluklanacak yer aramaktadır. Her fırsatta şair ana diline yaslanmıştır. Ayrıca *Rumeli'de Bağbozumu* "Dilimiz namusumuzdu" (Beksaç, 2017, 50) dizesinde Yahya Kemal'in "Mısra benim namusumdur" söyleminin tesiri de görülmektedir. *Yüreğim Kışlara Durdu* adlı eserinde şair yerel ağızlara da vurgu yapmaktadır. Prizren'de konuşulan Türkçe ağzı özelliklerine de dikkat kesilerek şiirini şöyle kurgular:

"Rumeli'de şiirim
Yumuşak G nöbetinde" (Beksaç, 2017, 65).

Burada ayrıca değinilmesi gereken bir husus ise Prizren'de şair Beksaç'ın yönetiminde yirmi dört yıldır yayın hayatını sürdüren *Türkçem* dergisi bahse konu olan Türkçe ile verilen mücadelenin özetini de vermektedir. Bu tarz yerel süreli yayınlarla birlikte Türkçe hem yazı dili olarak hem de konuşma/ağız olarak da bölgede kendini güncellemektedir (Aliov, 2023, 75-77).

Şair *Dilim Yunus Usum Yunus Der* adlı şiirinde de Türkçe hassasiyeti görülür.

"Yürüdüğüm yollarda
Tırmandığım dağlarda
Rumeli'de Balkanda Asya'da
Dilim usum Yunus der" (Beksaç, 2017, 66-67).

Şairin bütün yaşam alanında günlük uğraşlardan tutun da her an aklında ve dilinde Türkçe söz konusudur. Türk şiirinde önder, halk ozanı ve mutasavvıf olan Yunus Emre'ye atıf yapılması ayrı bir dikkat gerektirmektedir. Yunus'u Türkçenin kurucularından olması hasebiyle Balkan coğrafyası için de ne denli emniyetli olduğunun göstergesi olarak okumak mümkündür. Bir nevi ehlidil/gönül eri Türkçe sevdalısı ozanlarla aynı yolun yolcusu olduğunun işaretidir. Şairin bu konuda yazılmış bir diğer eseri ise *Yunus Diye Diye'*dir.

"Rumeli'de Türkçemin Yunus aşığıyım" (Beksaç, 2017, 68) diye ifade eder.

Yol arkadaşı olarak şair kendine Rumeli'de Yunus'u edinmiştir. Bu durum *Yunus* isimli şiirinde de görülmektedir.

"Rumeli'de özümün nefesi
Usumun göstergesi şavkısın Yunus" (Beksaç, 2017, 69).

Şairin özünü Yunus derken aslında Türkçe oluşturmaktadır. Türkçeyi Yunus ile özdeşleştirmiştir. Şairin aklını aydınlatan ona ışık olan Yunus'tur. "Yaratılanı severim Yaradan'dan ötürü" diyen Yunus'u yoldaş edinmek bölge şairleri için çoğul kültür içerisinde hoşgörü ile gönül dili Türkçeyle yazmayı ilke edinmeleri elzem bir durumu da ayrıca aksettirmektedir. *Sevdam Kuşatmış Yüreğimi* adlı şiirde ise durum farklı bir hâl alır.

"Bir Kerkük türküsü perişan eyler
Neşe bulur Rumeli hüznüm" (Beksaç, 2017, 160-165).

Kerkük'ün durumuyla acı çeken şair Rumeli'ye bakarak bir nevi şükür eder. Şair bu dizelerinde Kerkük ve Rumeli'nin kıyaslamasını yaparak Rumeli'nin daha iyi bir durumda olduğunu kasteder. Şiirin ilerleyen dizelerinde "Hasretin söyler Rumeli sazım" diyen şair ayrı düşmenin vermiş olduğu acı durumu da göstermektedir. Türklerin Tarih içerisinde yurt edindikleri yerlerden ayrılmaları, son olarak da Rumeli'den çekilmek zorunda kalmalarıyla şairin kalemi özlemini de dile getirmektedir. Şairin kitabına isim olan *Rumeli, O Beni İşte!* Adlı şiirinde ise:

"Sabır silahım
Şiir tesellim
…
İnan ki halkım senden başka
Ne sevdam oldu
Ne bir çıkarım
Ne de kavgam
Rumeli, o benim işte!" (Beksaç, 2017, 167).

Şair sabır ve şiire tutunarak, halkından başka bir derdi olmayan, maddi bir gelir beklemeyen, bütün kavgasını sadece halkının varlığı için sarf etmektedir. Her daim dilini yaşatma adına çile çeken ve uğraş içerisinde olmaktadır. Rumeli'yi bütün bu uğraşların arasında mücadele içerisinde olan kendiyle özdeşleştirir. Şiirin ilerleyen kısımlarında:
"…
Dilim bir yüzyıl yalnızım dese inanmayın
Bendim çeşmelerinde akan su
Camilerinde okunan ezan
Selama hasret cumbalı ev
Güneş yüzü görmeyen kaldırımlı sokaklar
Namazgâh, Terziler Köprüsü
Mehmetpaşa Hamamı, Tekkeler
Ben hala buradayım dostlar
Yad elde değil, vatanımdayım
Yoksa siz Rumeli'yi unuttunuz mu?
Rumeli, o benim işte!" (Beksaç, 2017, 168).

Rumeli denilince sadece bölgede Türklerin varlığı değil, Türkçenin konuşulduğu bir coğrafya ve aynı zamanda mimari eserleriyle mevcudiyetini koruyan sanatsal yapılardır. Osmanlı döneminde inşa edilen tarihî yapılarıyla varlığını her daim ziyaretçilerine gösteren, şair ruhlara ilham olan varlığıyla gözlerde anlam bulmaya devam eden bir Rumeli söz konusudur. *Bir Kofer, Bir Sandık* adlı şiirde ise şair Balkanların kan kaybı olan sosyolojik bir olguyu tema olarak işler.

"Düştük yollara
Doğduğumuz topraklara veda etmeden
Doğduğumuz topraklara doymadan
Vatanımız Rumeliydi (Beksaç, 2017, 185-186).

Rumeli deyince evvela akla gelen meselelerden birisi de göçtür. Aynı zamanda Rumeli veda fırsat olmadan terk edilmek zorunda kalınan bir bölgenin adıdır da. Bu nedenle şiirin ilerleyen dizelerinde "Rumeli türkülerimiz bu yüzden/Daha bir içli şimdi" diye beyan edilmektedir. Rumeli türküleri şiirler gibi aşkın, acının, ayrılığın, hasretin kokusunu üzerinde taşımaktadır. Bu eserlere dikkat kesilince hep bir vuslat ve hicran hâli hissedilir.

Rumeli'de yaşanan trajediler nedeniyle kavuşmak ve ayrılık hep kol kola zorunlu olarak beraber yürümüştür. Hakeza *Bir Tren Kalksa Gardan* adlı şiirde de aynı trajedinin izlerini sürmek mümkündür.

"Bir tren kalksa gardan
Solar Rumeli'nin kadife gülleri
…
Figan kopar Rumeli sokaklarında (Beksaç, 2017, 209-210).

Geçen dizelerde acının şiirleşmiş hâlini en yoğun duygu hâliyle şair yansıtmaktadır. Yıllarca vatan bilinen toprakların, komşulukların, yaşanmışlıkların, ailelerin parçalanışı ve sevgililerin hüzünlü çehreleri her köşede görülür. Rumeli temalı bir diğer şiir ise, *Evim var Rumeli'de* adlı eserdir. Bu şiirin sorunsalı Rumeli kavramıyla göç meselesi tema edinilmiştir.

"Evim var Rumeli'de
Penceresi göçe bakar a canım
Gene yol göründü
Bu da beni yer bitirir a gülüm" (Beksaç, 2017, 212).

Rumeli'ye savaşlardan sonra en büyük darbeyi baskılarla birlikte gelen göç dalgaları vurmuştur. Bu yıkıcı olgu şairin en güvenli olduğu evine kadar girmiştir. Nefes almak için açtığı penceresi bile şaire göçü gösterir. Hicret meselesi şiddetli bir psikolojik travma etkisi yarattığı gibi Rumeli'yi dize getiren yaşanmışlık trajedisi olarak da sanat eserlerinde yer almıştır. Şairin *İstanbul'la Hasbihal* adlı şiirinde ise İstanbul'da olmanın bahtiyarlığını, sevincini yaşasa da payitahtta kalma taraftarı değildir.

"Ah İstanbul!
…
Bırak Beni tez elden varayım Urumeline" (Beksaç, 2017, 218-223).

Şair, İstanbul'u seviyor olmasına rağmen, Rumeli'yi terk etmeme düsturu ağır basmaktadır. *Rumeli'ye Elveda Der Miyim Hiç?* adlı şiirde de aynı ilke takip edildiği görülmektedir.

"Ezan sesi duyulur camilerden
Şairler ilham alır esen ılık yellerden
Yürekler dağlansa da ayrılıklardan
Rumeli'ye elveda der miyim hiç?" (Beksaç, 2017, 228-229).

Üsküp'te okunan ezan sesleri Yahya Kemal'in hayatı boyunca unutamadığı ve tesirini her daim hissettiği aşikârdır. Bunun gibi ezan sesi, Beksaç'ı da etkilemiş ve ilham olmuştur. Bütün hicranlara rağmen yürüdüğü yoldan bir an bile tereddüt etmeden istikrarlı bir şekilde devam etmektedir. Yaşanan acılara rağmen şair Rumeli'yi terk etmeyi aklının ucundan bile geçirmemektedir. Şiirin son dizelerinde, "dilimin nöbetindeyim bundan büyük şan m'olur/Rumeli'ye elveda der miyim hiç?" serzenişiyle noktalar. Bölgede şair şiiriyle varlığını sürdüreceğini vurgulamaktadır. Yukarıda bahse konu olan mesele diğer bir şiiri *Türkü Türkü Çoğal* adlı eserinde de görülmektedir.

"Rumeli şivemizle o güzelim
Prizren türkülerini yak" (Beksaç, 2017, 231).

Prizren'de konuşma diline gönderme yapılarak ayrıca ağız olarak bir güzelleme söz konusudur. Rumeli Türk ağızlarının kendine has bir güzelliği olduğuna işaret edilmektedir. Ayrıca Alman Türkolog Henry Jehlitschka,

Türkische Konversations-Grammatik adlı eserinin giriş bölümünde Rumeli'de konuşulan Türkçenin akıcı ve yumuşak bir özelliğinin olduğunu ve bununla ayırt edildiğini belirtmektedir (Jehlitschka, 1895; Akt. Kurt, 2023, 125). Bu durum şairin yaptığı güzellemeyi destekler niteliktedir.
Şair Türkçe ile uğraşı içerisinde büyüyen kızına fark etmediği için özlem içerisinde bir şiir yazar. *Yeşim'e* adlı şiir Rumeli'de varlık mücadelesi içerisinde geçen zamanı ve şairin öz yaşam öyküsünü özetler şekilde:

"Ben dalgınım kızım
Rumeli raylarındaki virajlı tren yolculuğunda
Yorgun düşmüşüm besbelli
Kaybolup gitmişim dilimin kavgasında
Ola ki nasıl büyüdüğünü de pek hatırlamıyorum" (Beksaç, 2017, 238-239).

İncelenen şiirden hareketle Rumeli topraklarında Türkçeyi ülkü edinmiş olan Beksaç, zamanın geçişini fark edememektedir. Bu uğraş içerisinde mücadelesini verirken, akıp giden zamanla birlikte yoğun yaşanmışlığın şiire yansıması görülmektedir.

SONUÇ

Rumeli, tarih kitaplarına konu olduğu gibi edebiyat sanatının da ilgi odağı olmuş, farklı yönleri ile edebiyatta yer edinmiştir. Ayrıca Rumeli bölgesi sinemadan tutun, birçok farklı sanat dallarının da ilgisini çekmiştir. Türkiye'de kalem oynatan edebiyatçılar tarafından Rumeli konu edinildiği gibi, Balkanlarda eser kaleme alan yazarların da yapıtlarında yer almıştır. Bu bağlamda Kosovalı şair Zeynel Beksaç'ın şiirlerinde Rumeli sorunsalı birçok yönden tema edilmiştir. Esasen şairde Rumeli deyince, Türkçe meselesi ana konudur. Rumeli eşittir Türkçe demek bir ölçüye kadar mübalağa olmayacaktır. Şair Rumeli kavramı üzerinden Balkanlardaki Türklerin hüznünü, Türkçeyi, yaşanan acıları, göç olgusunu, kimlik mücadelesini vb. açılardan şiirinde tema olarak tasvir etmiştir. Çalışmaya konu olan eserlere bakıldığında somut birer tapu özelliği taşımalarının yanı sıra estetik zevk açısından da Balkan Türk Edebiyat tarihine damgasını vurmuştur.

Ayrıca sade bir Türkçe ile kaleme alınan şiirleri gelecek tasavvuru açısından okunduğunda, yeni nesillere öğüt/fikir verici bir belge niteliğinde de görmek mümkündür. Beksaç, Rumeli'de varlık gösteren Türklerin yaşamış olduğu trajik travmaları şiirlerinde başarılı bir şekilde kurgulayarak betimlemiştir. Varılan noktada ise şair mücadelesine ve sanatsal faaliyetlerine ara vermeden devam etmekte olduğu anlaşılmaktadır. Şair şiirlerinde vurguladığı gibi İstanbul'un diğer tarafında Türkçenin nöbetini iradeli bir şekilde sürdürmektedir. Göçle azalan nüfusun çektiği acı ve özlem şiirlerde yoğun olarak işlendiği görülmektedir. Aynı zamanda şair göçü olumsuz bir fenomen olarak algıladığı anlaşılmaktadır. Ayrıca istisnalar hariç bütün Rumelili modern şairlerde olduğu gibi Beksaç'ın da Yahya Kemal'den etkilediği aşikârdır.

KAYNAKÇA

Ali, M. (2022). *Köprü Dergisi Ekseninde Teşekkül Eden Makedonya Türk Edebiyatı (Şiir)*. Üsküp: Divan.

Aliov, M. (2023). Balkan Türk Edebiyatının Taşıyıcısı Olarak Balkan Türk Yazılı Basınının Rolü Üzerine. *Balkanlarda Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları*, 5 (1), 71-93. DOI: 10.47139/balted.1198462.

Beksaç, Z. (2017). *Rumeli, O Benim İşte! Toplu Şiirler (1971-2017)*. Kosova: Türkçem Yayınları.

Beyatlı, Y. K. (2016). *Kendi Gök Kubbemiz*, 43. Baskı. İstanbul: İstanbul Fetih Cemiyeti.

İnbaşı, M. (2012). Üsküp, *TDV İslam Ansiklopedisi* C. 42. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

Kurt, O. (2023). *Avrupa'da Türkçe Öğretimine Yönelik Hazırlanmış Kitapların İncelenmesi.* Eğitim Bilimleri Enstitüsü/Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Ana Bilim Dalı/Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Bilim Dalı, (Doktora Tezi) Ankara: Gazi Üniversitesi. YÖK Tez Merkezi veri tabanından erişildi (Tez. No: 792033).